

bl. a. kan give nærmere regler om udstyr i vognene, indføjet en bestemmelse om, at ministeren også kan give nærmere regler om kontrol med dette udstyr.

I lighed med den gældende lovgivning er der hjemmel til at forbyde tobaksrygning i hyrevogne og fastsætte nærmere regler for transport af dyr.

I lighed med den gældende lovgivning kan kommunalbestyrelsen fastsætte yderligere bestemmelser om hyrevognes indretning, udstyr og benyttelse. Hjemmelen sigter på bestemmelser f. eks. om pligt for bevillingshaveren til at installere radio i vognen med forbindelse til bestillingskontor eller forretningstelefon, krav til passagerummets indretning og udstyr, herunder krav til passagerummets indvendige mål, krav til førerens adfærd over for publikum og krav om rengøring og vedligeholdelse af vognen. Der vil også være adgang for kommunalbestyrelsen til at indføre forbud mod tobaksrygning i hyrevogne samt give regler for transport af dyr.

Til § 7.

Ifølge straffelovens § 78, stk. 2, kan den, der er dømt for et strafbart forhold, udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Denne bestemmelse vil kunne anvendes over for ansøgere til hyrevognsbevillinger eller godkendelse af bestillingskontorer. Hvis nægtelse sker efter denne bestemmelse, kan ansøgeren benytte fremgangsmåden ifølge straffelovens § 78, stk. 3, hvorefter anklagemyndigheden på hans begæring skal indbringe sagen for retten.

Endvidere vil en bevilling efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, kunne nægtes en ansøger, der i stilling eller hverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive hyrekørselsvirksomhed eller bestillingskontor på forsvarlig måde. En sådan nægtelse vil efter reglen i stk. 3 kunne påklages til ministeren for offentlige arbejder, og ministerens afgørelse vil kunne prøves ved domstolene efter den almindelige regel om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Til §§ 8 og 9.

Efter de nugældende regler kan administrativ tilbagekaldelse af en bevilling kun ske i tilfælde, hvor bevillingen igennem længere tid ikke har været udnyttet, medens de bevillingsudstedende myndigheder i alle tilfælde af overtrædelse af vilkår og bestemmelser vedrørende hyrekørsel er nødt til at anlægge sag ved domstolene for at få en bevillingshaver frakendt bevillingen.

Erfaringerne med de gældende regler har imidlertid vist, at der er et udstrakt behov for at give de bevillingsudstedende myndigheder et smidigere og hurtigere virkende sanktionsmiddel over for indehavere af hyrevognsbevillinger eller bestillingskontorer.

En tilbagekaldelse af en bevilling eller godkendelse i henhold til § 8, stk. 1, kan påklages til ministeren for offentlige arbejder, hvis afgørelse vil kunne prøves ved domstolene efter den almindelige regel om domstolskontrol med forvaltningen i grundlovens § 63.

Til § 10.

I overensstemmelse med den gældende lov foreslås administrationen af hyrekørselslovgivningen inden for det storkøbenhavnske område, dvs. Københavns og Frederiksberg kommuner samt kommunerne i Københavns amt, henlagt til et fælles hyrevognsnævn, hvis medlemmer vælges af de i området værende kommunalbestyrelser blandt disse medlemmer.

Til § 13.

Bestemmelsen, der er overført fra den gældende lovgivning, er en overgangsregel. Efter gældende lovgivning havde selskaber, der lovligt drev hyrekørselsvirksomhed den 14. december 1972, krav på et antal bevillinger, svarende til antallet af de registrerede hyrevogne, selskabet var ejer af på det pågældende tidspunkt. Disse bevillinger bortfalder den 1. januar 1979. Ansøgninger fra selskabets medejere eller ansatte om tildeling af selskabets bevillinger skal indsendes inden den 1. oktober 1978.

»Selskab« anvendes i § 13 som modstykke til udtrykket enkeltpersoner i § 3, stk. 2. Det omfatter således enhver form for fællesskab mellem 2 eller flere personer.